

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק טו, חיי שרה א – החיים של שרה

<p>בעומק יותר: בג' ענינים דפרשתנו מודגש הענין שכל מטרת בריאת אומות העולם הוא "בשביל ישראל" – וכל זה שייך לשרה מל' שרה שבנ"י שולטים על אוה"ע:</p>	<p>הביאור: עבודת (החיים של) שרה הוא להמשיך אלקות למקום הראוי (לבנ"י) דוקא. שלכן אמרה "גרש את בן האמה". וזה מתבטא בג' בענינים דפרשתנו:</p>	<p>יש לבאר שנישואי יצחק ורבקה הו"ע ד"זרעה בחיים" וזהו השייכות להשם "חיי שרה". אבל עדיין קשה:</p>	<p>לכא' המאורעות דפרשתנו הם היפך הענין דחיי שרה?</p>	<p>ג' הענינים שבפרשתנו:</p>
<p>א"י נבראה כדי ליתנה לישראל, לכן או' אברהם: אם תרצו הריני גר – אם תמלאו תכליתכם למכור לי את מערת המכפילה אז – הריני גר, אקנה בכסף מלא, אבל אם לאו שאינכם ממלאים תפקידכם, אטלנה מן הדין – נתבטלה הבעלות שלכם ע"ז. וזה מת' הקושי' (ב) ע"ז בתחלת השיחה.</p>	<p>מערת המכפלה היתה מקום קבורת אדם וחיה (שי"ל ששייך לכל מין האנושי). וע"י שקנה זה אברהם עבור האבות והאמהות, נעשה זה שייך לבנ"י דוקא. (ומזה גם הוכחה שהעיקר דאדם וחיה הוא בנ"י). וזה מת' הקושי' (א) ע"ז בתחלת השיחה, שהתורה מאריך בעבודת אברהם לקחת השדה לצד הקדושה.</p>	<p>(א) מהו פשר אריכות השקו"ט עם בני חת ועפרון? (ב) מהו הפי' ב"אם תרצו הריני גר, ואם לאו אטלנה מן הדין". ולכא' (1) אם אפשר לקחת מן הדין, למה השתדל לקנות, ובכסף מלא? (2) עדיין לא נתקיימה ההבטחה לזרעך אתן, ואיך אפשר לקחת מן הדין?</p>	<p>קבורה זה לאחר והיפך החיים</p>	<p>קבורת שרה (והדו"ד עם בני חת)</p>
<p>בתואל ולבן מכירים ש"מה' יצא הדבר" ומסכימים ליתן את רבקה ליצחק, דהיינו שרואים שכל תכליתם הוא בשביל אברהם ויצחק. וכשבתואל התנגד לזה, נתבטל ממציאיותו.</p>	<p>למע' מזה: זה שיש עילוי מיוחד לבנ"י הוא גם על אלו ששייכים לאברהם. יצחק לא הי' יכול להשתדך עם אליעזר (אף שהי' דולה ומשקה וכו', ויפה שיחתן של עבדי בתי אבות, וכו') לפי ש"אין ארור מדבק בברוך".</p>	<p>הביאור שנישואי יצחק הו"ע ד"זרעה בחיים" אינו מספיק: (א) זה מסביר רק ענין א' (ב) גם בענין הנישואים, הרי רוב הפרשה אינה מדברת בעצם הנישואין?</p>	<p>"וינחם יצחק אחרי אמו", "משמתה הוא מתנחם באשתו"</p>	<p>חתונת יצחק ורבקה (וההכנות לזה)</p>
<p>מציאותו דישמעאל תלוי' בזה שמכיר שהוא רק "בן האמה". עד שלא מת אברהם – כשישמעאל חי עם תפלת אברהם "לו ישמעאל יחי' לפניך – ביראתך" ומרגיש שהוא בן האמה – ישכון – יש מקום למציאותו, משמת אברהם – כשמתנתק מאברהם, נפל – נתבטל ממציאיותו.</p>	<p>ועוד למע' מזה: זה שיש עילוי מיוחד לבנ"י הוא גם על תולדות אברהם. "ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק", משא"כ לבני הפלגשים נתן מתנות וישלחם... וקורא לישמעאל בן "שפחת שרה". ולכן מספר התורה תשובת ישמעאל אחר פטירת אברהם. שבתחלה טען שהוא הבכור והיורש פי שנים, ובקבורת אברהם רואים שהודה שיצחק הוא היורש ושהוא רק בן השפחה.</p>	<p>"מכאן שעשה ישמעאל תשובה והוליק את יצחק לפניו" – למה לחכות עד קבורת אברהם להגיד שעשה ישמעאל תשובה, הרי זה הי' בתקופת חייו של אברהם (שזהו ה"שיבה טובה" שלו)?</p>	<p>היפך מחיי שרה שאמרה "גרש האמה הזאת ואת בנה"...</p>	<p>ואלה תולדות ישמעאל (בני קטורה)</p>